

Du‘ā’ og tjenerens afmagt

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أَحِيبٌ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا
دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾
سورة البقرة، (٢: ١٨٦)
Sūrat al-Baqarah, 2:186

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
كَانَ أَكْثَرَ دُعَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ)

البخاري، كتاب التفسير، ٣٨؛ كتاب الدعوات، ٥٥
al-Bukhārī, Kitāb at-Tafsīr, 38; Kitāb ad-Da‘awāt, 55

Kære brødre!

Vores Herre er Den, der har skabt os fra intet. Han ser os til enhver tid, og Han kender vores behov bedre, end vi selv gør. Vi mennesker er af natur svage, begrænsede og afhængige. Når sygdom, prøvelser eller magtesløshed rammer os, mærker vi hurtigt vores afmagt. Og netop dér åbner døren til Allah sig for os.

Derfor siger Allah i al-Qur‘ān:

“I kan ikke undslippe Ham på jorden, og I har ingen beskytter og ingen hjælper uden Allah.” (Sūrat ash-Shūrā, 42:31)

Mine elskede brødre i Islam!

Den tydeligste måde at vende sig mod Allah på er gennem du‘ā’. *Du‘ā er ikke kun at bede om noget. Det er også en bevidsthed. Når vi gør du‘ā, erkender vi vores egen svaghed og bekræfter Allahs uendelige magt.

Derfor er du‘ā en ‘ibādah, der renses sjælen og giver hjertet ro. Når vi står over for det, vi ikke kan styre, fyldes vi let af frygt og uro. Men med du‘ā finder hjertet sakīnah. Vi gør vores del, men vi ved, at det er Allah, der skaber resultatet. Det gør os ansvarlige og beskytter os mod kibr.

Kære troende!

Vores afmagt som tjenere er ikke en mangel. Den er en del af sand ‘ubūdiyyah. Når vi erkender vores svaghed, kommer vi tættere på vores Herre. Og ofte er de mest oprigtige du‘ā dem, der kommer i de sværeste øjeblikke.

Men lad os ikke glemme: Du‘ā hører ikke kun de svære tider til. Vi skal også vende os til Allah i tider med lettelse, glæde og ni‘mah. I gode tider med shukr. I svære tider med ṣabr.

Kære menighed!

Når vi gør du‘ā, skal vi vende os til Allah med hele vores væsen: med håb, ydmyghed og oprigtighed. Allah siger:

“Påkald jeres Herre ydmygt og i det skjulte. Han elsker ikke dem, der går over grænsen.” (Sūrat al-A‘rāf, 7:55)

Og vi skal ikke være forhastede. Lad os ikke sige: “Jeg bad, men jeg fik ikke svar.” For Allah giver os selv den glædelige nyhed:

“Når Mine tjenere spørger dig om Mig, så er Jeg nær. Jeg besvarer den bedendes bøn, når han kalder på Mig. Så lad dem svare Mig og tro på Mig, så de må blive retledt.” (Sūrat al-Baqarah, 2:186)

Allah er os nærmere, end vi forstår. Ingen oprigtig du‘ā går tabt hos Ham.

Mine kære brødre!

Lad os derfor holde fast i du‘ā. I vores hjem. I vores bekymringer. I vores prøvelser. Og lad os lære vores børn at vende sig mod Allah i både lette og svære tider.

Lad os afslutte med den du‘ā, som vores elskede Profet (ṣallallāhu ‘alayhi wa sallam) ofte gjorde: “O Allah, vores Herre! Giv os det gode i denne verden og det gode i det hinsides, og beskyt os mod Ildens straf.”

Må Allah gøre os til tjenere, der vender sig til Ham med oprigtige hjerter.

Må Han fylde vores hjerter med ro og vores liv med Sin raḥmah.

Āmīn.